

Да ма изгори слънцето.

Да ма назват кметов брат, че ако щж умрж от глад.

Да ма лае което ма непознава не ма е яд, ами ма лае което ма познава.

Да ма мушнеш с' нож, кръв не ще потече от мене.

Да ма обича владиката, че нека ма мразят дяконите. Гръц.

Да ма ритне кован кон, а не босо магаре.

Да ма ритне кон барем, не ще ма е яд, а то ма рита краставо магаре.

Да ма рита с' ботуши разбирам, ама Циганин с' съдран царвл — неразбирам.

Да ма свáрата не свáри.

Да ма убиеш, не го аресвам.

Да ма убие Господ.

Да ма убие в' главата коматъта който ми даваш.

Да ма убие този хлъб.

Да ма убие тоз храм Божи, — казват кога са кълнат в' хлъбът.

Да ма убиеш, неказвам.

Дам, дам, па не дам; тръсни, пукни, па не дам. —
От пъсен за кокетките.

Дамба-лумба два дни, па година гладни.

Дамба-лумба три дни, олелия до гроб. — Казва се за женянъето, гърменьето тълпани по сватба.

Дамба-лумба три дни, а неволя до гроб.

Дамба-лумба шикалка, нъма сватба никаква.

Дамба-ра, думба-ра, — нъщо не разбрано, празни думи.

Да мели знае, да посипе не умъе.

Да ме растресне мýнята. Соф.

Да ме растресне шип-о. Села Соф.

Да ми видиш маслахатът. — Да видиш каква работа имам. Двосмисленно.

Да ми го харизва, не го зимам.

Да ми е даси го поношкам т. е. да го повърти и помжчж.

Да ми е да си цукнж, па ако щж и пукнж.

Да ми е един жюлник, — казвало едно момиченце, като се протягало, защото чуло кака си като се протягала сутрин и казвала: да ми е един Зорник.